

OBRES DE DOMÈNEC FITA – Can Sendra – Anglès

(Del 4 al 12 de setembre de 1982)

Cada pinzellada, cada ruixim d'esprai, cada manyaga al fang, cada cop a la pedra rebel, cada fregadís suau o violent del llapis, de la ploma o de la canya sobre el paper de dibuix, és un batec nou d'aquest home cada dia nou.

L'obra de FITA desassossega a qui no sap copsar-ne el seu sentit profund. no mostra pas un estil –en el sentit que donem comunament a aquesta paraula- ni una evolució lenta o accelerada. I el crític que pretén jutjar-la amb un coneixement superficial de l'home, probablement n'explicarà banalitats amb els qualificatius de consuetud i frases fetes.

Cal conèixer a fons la persona per comprendre la seva obra, perquè en ell, precisament, la relació obra-autor no és fàcilment dissociable –com acostuma ésser-ho avui- sinó íntima, d'una total i estreta identificació.

Des de la infància, la vida de FITA és el seu art i aquest és la seva vida. Ensinistrat primer pel Sr. Carrera de Girona i tot seguit pels professors de l'Escola d'Olot, comença els estudis oficials a l'Escola de Belles Arts de Barcelona, als 19 anys, quan ja és artísticament madur.

Aconseguida la professionalitat oficial, l'enriquiment va produint-se cada dia, de sol a sol, per una dedicació gairebé monàstica. I cada jornada –i veus ací un dels trets que poden ajudar-nos a la comprensió de l'obra- és una exigència constant i nova, conscient que té més del que dona i que convé renunciar contínuament al que s'ha après per assolir l'inesgotable creativitat.

És aquesta una actitud d'entrega i també de fecunda llibertat que comporta alhora goig i sofriment, clarividència i malentesos, fidelitat i incomprensió, risc i triomf. El que sembla desorientació és ferma; l'aparent frivolitat, aprofundiment.

En ell i en la seva obra no hi trobem ni comoditat, ni reiteració o insistència, ni concessió o lligam de cap mena.

Néixer cada dia, veus aquí la qüestió, la clau que desxifra l'enigma.

I donar-se cada dia o, si voleu, estimar cada dia. En una recerca lliure i estimulante que rebutja l'esclerosi i que és com un ressò de la vida dels grans mestres escrita en la més verídica història dels homes que és la història de l'art.

Narcís Negre i Tibau